

Belysning, som disse Teatre altid forsyner sig med — i alt Fald ude paa Gaden —, gives der navnlig Børn lokkende Billeder, og der er ingen Tvivl om, at en Masse Smaa- penge, som Børn har faaet baade paa lovlig og maaske ogsaa undertiden paa ulovlig Maade — og Biografteatrene fremmer maaske dette, at Børnene skaffer sig Penge paa ulovlig Maade —, gaar med til disse Forestillinger. Foruden det moralsk nedbrydende, der er ved uhyre mange af Biografteatrestillingerne, har disse maaske ogsaa virket til, at medens mange Børn tidligere havde en Glæde af at se de Billeder, som deres Sparemærkebøger opviste, er dette nu taget væsentlig af, efter at der er kommet en anden Maade at trække Penge ud af Folks Lommer paa. Nede i Hamborg er, hvad jeg har haft Lejlighed til at skaffe mig Kundskab om for ikke lang Tid siden, Forholdet det, at det er forbudt Børn at gaa i Biografteater undtagen paa enkelte Dage og paa enkelte Timer af Dagen, og saa har Politiet altid skarpt censureret, hvad der forevises. Jeg tror ikke, der var nogen Ulykke i, tværtimod vilde jeg anse det for et stort Gode, om man hurtigt og bestemt kom til at foretage en radikal Forandring paa dette Omraade.

I det foreliggende Finanslovsforslag savner jeg nogle Forslag fra den højtærede Forsvarsminister. Der var under Diskussionen i Fjor megen Tale om Forholdene for de faste Arbejdere saavel ude paa Orlogsværftet som under Hæren. Det forekommer mig, at hvad der i Fjor blev fremført med Hensyn til de faste Arbejdere ved Hæren, kun drejede sig om Smaating, og det vilde, forekommer det mig, være let ved regulerende Bestemmelser at imødekomme de billige Krav, som blev stillet. Dette gælder for det første Arbejderne ved Usserød Klædefabrik, der faktisk har mindre i Løn end private Arbejdere. Der overfor kan man sige: En Del af dem har dog ogsaa Bolig. Det er rigtigt, men det hjælper ikke dem, der ikke har Bolig. Skal dette betyde noget, henstiller jeg, at man forhøjer Lønnen til det, der er ret og billigt, og hvis de saa ikke skal have Fribolig, saa lad dem faa Bolig til en passende lav Leje, men lad ikke den Omstændighed, at nogle har Bolig, gaa ud over dem, som ikke har det. Dernæst er Forholdet det,

at der sker Lønfradrag for de daglønnede Arbejdere for de lovbestemte Helligdage. Dette synes jeg er ubilligt, og det sker heller ikke andre Steder. Det sker nok nogle Steder, fordi man er nødt dertil, men har man faste Arbejdere, saaledes som her, sker det ganske sikkert i meget faa Tilfælde, at man ikke giver dem Betaling for de lovbestemte Helligdage, saaledes at de f. Eks. i Paasketiden gaar tabt af en halv Uges Indtægt og derfor sandelig ikke med stor Glæde kan se hen til disse Fridage og Hviledage. Ligeledes forekommer det mig ganske naturligt, at deres Pension beregnes efter det Arbejde, de udfører i den lovbestemte Arbejdstid, altsaa ikke alene efter den faste Dagløn, men ogsaa efter Akkordfortjenesten. Det forekommer mig billigt, at Akkordfortjenesten kommer med, men det forekommer mig ogsaa billigt eller rimeligt, hvad man skal kalde det, at Overarbejdsfortjenesten ikke er bestemmende for Pensionen.

Dernæst maa jeg gøre nogle Bemærkninger om Banegaardsforholdene her ved Hovedstaden. Det er naturligt, at man, naar man berører dette Punkt, ikke kan lade være med at udtale sin Anerkendelse af og Beundring for den fortræffelige Banegaard, som det er lykkedes Statsbaneanlægene, der vel har Fortjenesten heraf, at tilvejebringe. Det er en Glæde at se, at dette store Arbejde er lykkedes saa godt, at se den Dygtighed, der her er lagt for Dagen. Det er ogsaa en Glæde, naar man taler med fremmede, som har haft Lejlighed til at se dette og sammenligne det med andre Steder, at høre deres uforbeholdne Anerkendelse af det, der her er opnaaet. Da vi i sin Tid vedtog Loven om Banegaardsforholdene ved København, skete der jo Indskrænkninger paa forskellige Omraader. For det første tog man 8—900,000, maaske op imod 1 Million Kroner fra Bygningen derude, og dette har jo medført, at den er blevet denne lave og med Hensyn til den udvendige Arkitektur ikke pyntelige Bygning, som den er. Men dette var en uheldig Besparselse. De Penge, man sparede, skulde jo være brugt til at give Bygningen 2 Etager til, eller halvanden kan man maaske sige, for at alle Kontorerne kunde samles der paa eet Sted. Men nu bor Statsbaneadministrationen til